

Geluk voor jezelf tegen- over geluk als schakel in de levensketen

*6 mei 1957
lezing 5*

“Gegroet in de naam van God. Ik breng jullie Gods zegen.

Lieve vrienden, Gods geestenwereld wil niets liever dan jullie in spiritueel opzicht helpen groeien naar geluk, harmonie en licht. Gods geesten willen jullie behulpzaam zijn bij het nemen van de hindernissen die je tegenkomt in je spirituele ontwikkeling op dit pad naar volmaaktheid. Maar we kunnen alleen helpen, niet dwingen. Jullie moeten het eerst echt willen, pas dan kun je verder op dit pad. Alleen dan ervaar je deze hulp als iets waar je wat mee kunt. Hierdoor voel je je veiliger en je krijgt meer vertrouwen in de werkelijkheid en oprechtheid van Gods geestenwereld. Toch schenkt de mens maar zelden aandacht aan deze hemelse geesten om hem heen; hij ervaart dan dus niets van diegenen die hem de helpende hand bieden. Zelfs als hij in principe in het bestaan van God en Zijn geestenwereld gelooft, leeft hij niet vanuit de visie dat dit invloed heeft op zijn persoonlijk leven en zijn problemen. Zo sluit hij de deur en kiest hij waarschijnlijk het verkeerde pad. Dit begint vaak met een schijnbaar onbelangrijke keus, maar hoe verder een mens van zijn kern afraakt, hoe groter de kans is dat hij op een dood spoor terecht komt. Van daaruit wordt het nog veel moeilijker een uitweg te vinden. Hoewel hij God lief heeft en het goede wil, ziet hij heel vaak niet datgene in zichzelf wat essentieel is in de belemmering van zijn ontwikkeling en vervulling. Het lijkt misschien een onbelangrijk detail, maar het zou wel eens de voornaamste drijfveer en de oorzaak kunnen zijn van een complex geheel van ongezonde stromingen in zijn ziel. Hij is er niet ontvankelijk voor en stemt zich niet af op de goddelijke inspiratie, want het is altijd gemakkelijker om het bij het oude te laten. Het resultaat is droefheid of ontevredenheid met het leven zonder dat hij weet waarom.

Dus is het mijn taak jullie signalen te geven om je wakker te maken. Moge ieder van jullie horen wat op je persoonlijk van toepassing is, maar daar moet je wel naar verlangen. Pas dan kun je deze stof, die uit de kosmos tot je komt, in je opnemen en je eigen maken.

Wanneer een mens zich een doel stelt, of het nu bewust is of alleen maar emotioneel, en het is een egoïstisch doel, dan lukt het hem vaak niet zijn doel te bereiken. En zelfs als het wel lukt, is het effect ervan maar vluchtig en de voldoening van voorbijgaande aard; het droogt op, verliest zijn diepgang en verdwijnt in het niets. Als je alleen maar voor jezelf geluk wilt, word je niet gelukkig. Waarschijnlijk zeg je: “Maar natuurlijk wil ik niet alleen geluk voor mijzelf. Ik zie mijn medemensen ook graag gelukkig”. Maar het maakt groot verschil of het zomaar een oppervlakkige gedachte is die voorkomt uit plicht of dat je het echt meent vanuit je hart. Ieder van jullie weet van binnen hoe oprecht deze wens is. Want hier kun je jezelf goed voor de gek houden: je kunt iets met je verstand willen omdat je dat zo geleerd hebt, terwijl een ander deel van je persoonlijkheid, dat ik het lager zelf noem, je emoties een heel andere kant op duwt. En dat deel van je geeft niet echt iets om die andere mens, emotioneel althans niet, hoewel je hem verstandelijk misschien wel alle goeds toe wenst - dat wil zeggen, zolang het van jou geen persoonlijk offer of grote inspanningen vraagt; en daar draait het om. Theoretisch is natuurlijk bijna iedereen blij wanneer een ander iets goeds overkomt, tenzij hij nog op een heel laag ontwikkelingsniveau verkeert, maar zelfs een ontwikkeld mens ontdekt vaak, als hij eerlijk is, iets van jaloezie of leedvermaak over het ongeluk van anderen.

Hoever is iedereen in dit opzicht gekomen? Is iemand bereid iets op te geven ter wille van een ander? Vraag jezelf af: “Wil ik geluk omdat ik gelukkig wil zijn? Of komt dat op de tweede plaats?” Wanneer je je tot God richt en zegt: “Natuurlijk, ik kan U net zo min voor de gek houden als mijzelf. Het is waar, ik wil gelukkig zijn. Maar wanneer mij dit geluk ten deel valt, zou ik een schakel willen zijn. Wat ik van U ontvang zou ik op de een of andere manier op anderen willen overdragen, zelfs als ik daarvoor een offer moet brengen; misschien moet ik het bevredigen van mijn ego opgeven. Laat U mij alstublieft zien hoe ik alles, wat ik van U heb gekregen, aan anderen kan doorgeven”. Als je je keer op keer in deze gedachte verdiept tot zij je geheel eigen is geworden en ze zo'n krachtige spirituele vorm wordt dat het je gevoelens en je hele wezen doordringt, dan heb je aan de voorwaarden voldaan. Dan kan deze speciale spirituele wet zich via jou openbaren en dan ben je echt gelukkig, juist omdat je eigen geluk niet meer het hoogste doel is waar je naar streeft. Dat wil zeggen: het ik geeft zijn eigenbelang op ter wille van het geheel. Dan zoek je niet alleen je eigen geluk, integendeel, het doel is anderen gelukkig te maken. Je eigen geluk is louter

een tussenstation. Je geluk wordt je gegeven opdat jij het weer door kunt geven.

Zo word je echt een schakel in de ketting en dat is de enige vereiste om de stroom van geluk levendig te houden en door te laten stromen. Op deze manier droogt die stroom nooit op. En wat iemand die als schakel optreedt, doorgeeft, wordt honderdvoudig teruggegeven. God zal je altijd laten zien hoe je je liefde, kennis en geluk aan anderen kunt doorgeven, maar dat moet je eerst willen. Je moet inderdaad vandaag, morgen, volgende week, kortom elke dag tot deze bereidheid besluiten; je moet heel bewust je weerstanden overwinnen en die niet verdringen. Vervolgens moet je deze bereidheid in daden proberen om te zetten. Dan kan God je meer hulp geven om door te gaan en kan deze spirituele wet in vervulling gaan.

Bedenk eens welke jouw speciale giften zijn. Een goede gezondheid, of geestkracht, of het geluk en de veiligheid van een liefdevolle relatie; dat is voor iedereen weer anders. Iedereen heeft een speciale gave van God ontvangen. Als je eenmaal de beslissing hebt genomen: "Ik wil niet langer het hoogste doel zijn, maar een schakel in de keten", word je gewezen hoe je dat wat je ontvangen hebt door kunt geven, en word je ook rijkelijk beloond, want dat is de wet.

Tegelijkertijd moet je je gaven en schatten niet als vanzelfsprekend aannemen. Dat is een teken van spirituele uitdroging, waardoor ze aan schoonheid inboeten omdat de wet van geven en ontvangen geschonden is. Als je weer een levende schakel in de keten bent, krijgt iedere gave van je zijn waarde weer terug en vallen de vreugde en het plezier die je verloren had, je weer ten deel.

Wat voor geluk in het algemeen geldt, geldt ook voor ieder onderdeel ervan: liefde, kracht, gezondheid, vrijheid, - alles, alles. Wat iemand voor zichzelf wil verdwijnt, verdort; wat iemand zoekt voor de ander, als schakel in de keten, groeit en bloeit. Zowel voor jezelf als voor die ander.

Veel mensen zijn bijvoorbeeld gevangen in hun strijd om vrij te worden. Zij vermijden alles wat hen zou kunnen binden. Maar dezelfde wet geldt ook hier: iemand die uit eigen belang vrij wil zijn, zal merken dat hij innerlijk gebonden is. Aan de andere kant zal iemand die vrijheid verlangt om een schakel in de keten te zijn en om een bepaalde taak voor Gods Verlossingsplan en voor zijn medemensen uit te voeren, bloeien in zijn vrijheid zonder zich innerlijk gebonden te voelen. Wanneer hij zich inspant om menselijk bewustzijn te stimuleren, is hij niet alleen vrij op uiterlijk niveau, maar ook innerlijk. Zolang de mens puur uit egoïsme vrijheid begeert, zichzelf boven God verheft en vrijheid van de spirituele wetten

opeist, wordt hij steeds minder vrij; zijn vrijheid verandert in gebondenheid. Iemand die zich met God en Zijn wetten verbindt, vergroot voortdurend zijn vrijheid en zijn onafhankelijkheid. Dit is de onveranderlijke wet die de mens niet ongedaan kan maken. Gods wetten zijn in wijsheid en liefde tot stand gekomen en iemand die er tegen rebelleert uit verzet en onwetendheid - omdat hij ze nog niet kan begrijpen of omdat hij ze om ongezonde emotionele redenen niet wil begrijpen - wordt steeds ongelukkiger met de knellende innerlijke gebondenheid.

Veel mensen komen in opstand tegen menselijke onrechtvaardigheid en kunnen niet begrijpen dat God rechtvaardig is ondanks alle menselijke dwalingen en dat onfeilbare rechtvaardigheid de geest eigen is. *Gods rechtvaardigheid gebruikt de menselijke onrechtvaardigheid om de hoogste rechtvaardigheid tot stand te brengen.*

Lieve vrienden, voor een aantal van jullie kan dit tegenstrijdig klinken. Toch is dat niet zo; het weegt tegen elkaar op. Ik zal jullie een voorbeeld geven. Stel dat een misdadiger die verscheidene misdaden heeft begaan, er telkens ongestraft vanaf is gekomen. Hij lacht in zijn vuistje om de domheid van de mensen en om het gebrek aan rechtvaardigheid dat hem in zijn voordeel lijkt te zijn. Dan wordt hij op een dag gearresteerd voor een misdaad die hij niet begaan heeft. Je zult merken dat juist zo iemand de grootste mond heeft over de onrechtvaardigheid in deze wereld. Hij kwam er al die andere keren zonder kleerscheuren vanaf en nu, nu hij onschuldig is, moet hij boeten. Hoe koppiger zo iemand is, hoe minder hij de grote rechtvaardigheid zal herkennen die over de kleinere onrechtvaardigheid zegeviert. Dat wil hij niet zien. Maar op deze manier wordt hij op de proef gesteld. Want het zou al te gemakkelijk zijn om spirituele rechtvaardigheid met al haar vertakkingen te herkennen als het verband tussen misdaad en straf altijd zo duidelijk was. De onvolmaaktheid die ieder mens voor zich-zelf gecreëerd heeft, moet nu de remedie zijn, waardoor hij de verloren volmaaktheid kan herwinnen.

Als er op aarde volledige rechtvaardigheid heerste - en dit is op zich al onmogelijk, aangezien de onvolmaaktheid uit vrije wil tot stand is gekomen en met vrije wil overwonnen zal moeten worden - dan zou het te eenvoudig zijn voor de mens. Dan zou de aarde geen oefenterrein zijn, er zou geen uitdaging zijn en het zou zinloos zijn om te streven naar een hoger bewustzijn. Het verwerven van een hogere bewustzijnstoestand is de hoogste genade, waarvoor de mens zelf de deur moet openen. Dus wordt de mens op de proef gesteld, om te zien of hij bereid is door te gaan, zelfs als dat betekent dat hij zijn eigenzinnigheid, wrok, arrogantie en andere negatieve neigingen op moet geven. De grootsheid en glorie van Gods schepping ligt juist in het feit, dat onvolmaaktheid wordt gebruikt om

goddelijke rechtvaardigheid tot stand te brengen.

Het voorbeeld dat ik net gebruikte is nogal overdreven; toch is het min of meer op iedereen van toepassing. Als je echt wilt weten of dit voor jou zo is zul je erachter komen, hoewel het natuurlijk niet gemakkelijk is zo eerlijk je naar jezelf te kijken. Vaak moet je voor iets boeten wat je niet hebt gedaan; maar waar je werkelijk voor boet ligt in het verleden. Wat het is kun je alleen uitvinden met hulp van je innerlijke wil en door er over te mediteren. En zelfs als de oorzaak in een vorig leven ligt, kan het inzicht komen, mits je dit pad van ontwikkeling en zuivering volgt. Zulke steunende inzichten worden door de hemel gegeven als een blijk van waardering voor je eerlijke inzet, voor je nederigheid en goede wil.

Het kan ook voorkomen dat je geen rekenschap hoeft af te leggen voor een reeks kleinere overtredingen. De geestenwereld is bereid om af te wachten of je uit eigen beweging besluit dat er iets in je karakter verbeterd moet worden. Maar als je niet zoekt in die richting, komt de uitwerking van al deze verwaarloosde afdwalingen hard aan; je moet er een prijs voor betalen. Dat maakt je bewust dat je iets in jezelf moet veranderen. Je houding tegenover dit besef is dan weer een test. Zeg je: "Ik heb nooit iets gedaan dat zo verkeerd is, dat het alles wat me nu overkomt rechtvaardigt", of ga je er van uit dat God niet onrechtvaardig kan zijn en dat er daarom iets in jou moet zijn dat ontdekt moet worden. Je antwoord maakt uit of je de test doorstaat of niet en bepaalt ook de richting van je ontwikkeling.

Het is een speciale genade - met opzet kies ik dit woord - wanneer de mens in hetzelfde leven kan afrekenen met zijn schendingen van de spirituele wet en niet in het volgende, aangezien het nu veel gemakkelijker is verbanden te zien en dus de uiteindelijke rechtvaardigheid te herkennen, zelfs al doorzie je dat niet direct. Dergelijke ervaringen geven je vaste grond onder de voeten en bevestigen je vertrouwen in God. Maar de genade van de herkenning kan je ook gegeven worden wanneer je aflossing teruggaat tot een vorige incarnatie, mits je vrijwillig het pad van zelfbewustzijn en zuivering kiest. Zo kun je gemakkelijker tot een harmonieuze relatie met God komen. Ik zeg jullie dit, zodat je na kunt denken over je moeilijkheden en uit kunt vinden of je boet voor iets, wat je in dit leven veroorzaakte of in een vorig leven. Wat het ook is, je kunt de sporen nog in je vinden; het is een bepaalde tekortkoming, die herkend en aangepakt moet worden.

Wanneer de mens zijn stoffelijk omhulsel aflegt en het geestenrijk weer betreedt, is een groot deel van wat wij het onbewuste noemen open en toegankelijk. Niemand van jullie, lieve vrienden, heeft ook maar in de verste verte een notie van de werkelijkheid van dit onbewuste, dat zo vaak is

afgesneden van het bewuste en in tegengestelde richting werkt, zelfs niet diegenen die al gevorderd zijn op dit pad of echt in een toestand van heling verkeren. Een aantal van jullie hebben er misschien een glimp van opgevangen. Wanneer je deze voorheen onbewuste stromingen en neigingen tegenkomt, lijkt het of je een volslagen vreemdeling ontmoet met een heel eigen leven. Het vereist werk, discipline en training om deze stromingen aan te voelen en precies te herkennen waar ze voor staan.

De ontmoeting met deze vreemdeling in jezelf is een teken van grote vooruitgang op je pad; daar kun je blij mee zijn. Zing 'Glorie Halleluja', want de eerste hindernis is genomen, je hebt de eerste stap gezet naar eenwording van je persoonlijkheid. Zit er niet over in. Het is van het grootste belang dat iemand, die in één leven zoveel mogelijk tot stand wil brengen, dit onbewuste nu ontmoet. Want dit onbekende deel van je persoonlijkheid heeft een enorme kracht, en die kracht ligt precies in het feit dat het onbewust is zodat alleen de uitwerking ervan te zien is. Je ziet de symptomen, maar niet waar ze door veroorzaakt worden. Deze onderstromen kunnen niet gecontroleerd worden, juist omdat je er niet bewust van bent. Het is een grote misvatting om te geloven, dat door er niet naar te kijken, de uitwerking ervan minder ernstig is. Natuurlijk is het tot op zekere hoogte mogelijk de zichtbare effecten van crises en conflicten onder controle te houden, maar dit is niet genoeg. Jullie weten nu wel dat alle gedachten en gevoelens spirituele vormen creëren, die heel werkelijk zijn, al kan je ze niet zien. Deze vormen hebben een verregaande uitwerking: actie schept reactie in steeds ruimere cirkels, wat weer nieuwe gevolgen heeft, zodat er een lange kettingreactie ontstaat. Op die manier kunnen mensen sommige van de meest recente manifestaties van die lange ketting onder controle hebben, maar dat is niet genoeg. Die verstoorde zielenstromen kunnen niet in goede banen geleid worden tenzij je diep dóórdringt in hun oorsprong in het onbewuste.

De mens wil het goede en wil juist handelen; zijn hoger zelf, een ander deel van het onbewuste, heeft hetzelfde doel. Maar een deel in de mens wordt geregeerd door destructieve neigingen; dat deel wil blindelings het onmogelijke en kwelt hem met die onmogelijke eisen. Dergelijke eisen kunnen niet vervuld worden omdat ze óf niet te verwezenlijken zijn, óf omdat ze tegengesteld zijn aan de verlangens van het hoger zelf. Deze met elkaar botsende neigingen putten de ziel uit, zij scheppen disharmonie en soms ook ziekte. En bovenal beletten zij spirituele groei, of staan op zijn minst een optimale ontwikkeling in de weg.

Daarom vraag ik jullie met klem om al je aandacht te geven aan het bewust maken van het onbewuste; maak het bewust in meditatie, in gebed, in al je

doen en laten. Als je dat niet doet, kom je niet verder en zul je de openlijke en onbelemmerde uiting van je onbewuste stromingen moeten ervaren wanneer je je lichaam achter je laat. Dan zullen de twee delen van je ziel met elkaar in botsing komen. Dat zal een teleurstelling zijn want gewoonlijk gelooft de mens dat hij veel verder ontwikkeld is dan hij eigenlijk blijkt te zijn, tot hij zichzelf onder ogen ziet. Hij gelooft dat alleen zijn daden tellen; maar gevoelens zijn ook daden en hebben het zelfde effect. Bovendien neemt de ontwikkeling van de spirituele persoonlijkheid in de geestenwereld veel meer tijd en is veel moeilijker tot stand te brengen dan in de stoffelijke wereld. God heeft de aarde onvolmaakt geschapen, want alleen in de onvolmaaktheid om je heen, in de verschillen in ontwikkelingsstadia die op aarde voorkomen, kan je eigen ontwikkeling en daarmee je spirituele groei gestimuleerd worden. Toch is het vaak zo dat er meer incarnaties nodig zijn dan strikt noodzakelijk is om de onvolmaakte, onbewuste stromingen recht te trekken. Je kunt een aantal toekomstige levens op aarde vermijden door een sterker commitment aan je ontwikkeling in dit leven.

Omdar de ontwikkeling van de mens zover is gevorderd dat althans een aantal van hen klaar is om dichter bij deze verborgen zielsstromingen te komen, hebben vandaag de dag steeds meer mensen de rijpheid die voor een dergelijk onderzoek nodig is. Daarom heeft God de mens toegestaan om bepaalde ontdekkingen te doen aangaande de psyche, het onbewuste. Hoewel deze kennis nu nog beperkt is, zal steeds meer ontdekt gaan worden. Natuurlijk is niet iedereen er klaar voor, veel mensen moeten nog leren te leven naar Gods wetten. Zij worden niet naar een pad als dit geleid. Daarom is het geen toeval wanneer iemand hierheen geleid wordt.

Veel mensen vinden hun weg naar een psychiater, maar pas dan wanneer hun innerlijke conflicten zo hoog zijn opgelopen dat zij het even niet meer zien zitten. Zij voelen zich doodongelukkig en verloren. Diegenen die al op een hoger niveau zijn, hebben geen crisis meer nodig om tot zelfonderzoek te komen en beseffen nu zelf dat ze niet om zelfonderzoek heen kunnen. Wat hier op aarde moeilijk lijkt, is nog moeilijker in de geestenwereld. En hoe eerder je ermee begint, hoe gemakkelijker het is. Praat jezelf niet aan dat wat ik zeg misschien niet waar is, en dat je dan 'voor niets' hebt geïnvesteerd in zelfonderzoek. Nee lieve vrienden, wat de mens in spiritueel opzicht bereikt, is nooit voor niets. Dat heeft eeuwigheidswaarde. Dat raak je nooit meer kwijt.

Hoe langer je wacht met de zuivering van je ziel, hoe meer ongezonde neigingen in het onbewuste de kans krijgen. Het wordt dan steeds moeilijker ze te ontwarren. Want zolang je je deze stromingen niet in het licht hebt gezet van je bewuste opmerkzaamheid, blijf je dagelijks - zelfs per uur -

bezig dezelfde emotionele reacties te verdringen en dat stapelt zich op. Laat dit tot je doordringen en bevrijd jezelf van je weerstand die zeker boven zal komen, vooral in het begin. Hecht er geen waarde aan, hij biedt het verstand aardige verklaringen. In werkelijkheid zijn het slechts uitvluchten die je zelfonderzoek ondermijnen. Gebruik je kritisch vermogen om je verontschuldigen te ontzenuwen of je geneigdheid om het hele probleem naast je neer te leggen, waartoe je je maar al te gemakkelijk laat verleiden. Let op je reactie wanneer je deze woorden tot je door laat dringen. Hoe voel je je als je ernaar luistert? Voel je je wat ongemakkelijk of zelfs helemaal niet op je gemak? Wil je ze negeren, alsof ze niet persoonlijk voor jou bedoeld zijn? Kijk eens naar binnen, vrienden. Ieder die echt bereid is om zijn ziel te zuiveren, zal daarvoor de kracht ontvangen. De helpende hand zal er zijn. En ofschoon het zuiveren van de ziel voor iedereen dezelfde weg volgt, de weg wordt voor ieder geëffend, zodat hij kan uitvinden wat zijn pad is. De weg is voor iedereen weer anders.

Nu wil ik overgaan op een ander onderwerp dat al eerder aan de orde is geweest en bij sommigen van jullie vragen lijkt op te roepen. Hoe en waarom is het mogelijk dat er zoveel verschillende religieuze opvattingen op aarde bestaan? Je denkt: "Iedereen zegt iets anders, veel daarvan is met elkaar in tegenspraak. Daarom kan geen van hen in waarheid zijn". Lieve vrienden, *er is maar één waarheid*, en de verschillen in menselijke opvattingen kunnen op de volgende manier voorgesteld worden: zoals alles vorm en gestalte heeft in de geest, zo heeft waarheid dat ook, dat wil zeggen, de ware staat der dingen. Deze vorm is onveranderlijk en toch in een voortdurende stroom, aangezien alles in de geest in voortdurende beweging is. Niets is statisch, geen gevoel of feit, niets. Stel je een wiel voor, onveranderlijk in zijn basisvorm, maar voortdurend aan het draaien. Op verschillende plaatsen en tijden en onder bepaalde voorwaarden lichten mensen soms een stukje van de sluier op en zien dan een klein deel van dit enorme wiel. De ene mens ziet op een bepaalde manier een bepaald detail en iemand anders ziet op een ander moment of een andere plaats iets totaal anders. Deze waarnemingen kunnen soms overeen komen, maar vaak ook niet, aangezien het wiel draait. Wat zij zien kan vaak tegenstrijdig lijken, omdat je de continuïteit van het geheel niet gezien kan worden, vanwege de sluier. Als het hele wiel zichtbaar zou zijn, zou het schijnbaar tegenstrijdige deel gezien worden als het geheel. En de mensheid vecht omdat de verschillende concepten tegenstellingen lijken. In werkelijkheid is dat niet zo. Zelfs wanneer een religieuze opvatting zekere dwalingen bevat, zit er een kern van waarheid in.

De mens neemt een verkeerde houding aan tegenover dit hele proces. Hij gelooft dat absolute waarheid niet kan bestaan, alleen een subjectieve waarheid, een conclusie die hij baseert op de keren dat hij een glimp opving

achter de sluier. Zo beweert hij dat alles wat met God en met de Schepping te maken heeft min of meer een persoonlijke zaak is. “Elk geloof heeft wel iets moois en edels” zegt hij, “daarom zijn al deze geloofskwesties subjectief en niet absoluut of objectief”. De conclusie waar hij gevoelsmatig bij uitkomt, is dat er geen absolute spirituele waarheid is. In plaats van de waarheid te zoeken die in elke religieuze opvatting gevonden kan worden, reageert de mens vanuit zijn emoties en doet het geloof af als een illusie en als een kwestie van voorkeur. Dit betekent dat hij zich, op grond van de menselijke waarneming met al zijn beperkingen en dwalingen, een voorstelling vormt van het absolute dat alleen in de geest kan bestaan, en zo stelt hij zich er boven. Hierdoor wordt hij passief en is hij niet in staat de voorwaarden te vervullen die nodig zijn om persoonlijk de waarheid te ervaren., m.a.w. een tipje van de sluier op te lichten. Deze voorwaarden kunnen alleen worden vervuld als de mens ervan overtuigd is dat er een absolute waarheid moet bestaan boven de betrekkelijke, menselijke waarheid en hij voorzichtig genoeg is om de betrekkelijke menselijke waarheid niet hoger te stellen dan de absolute spirituele waarheid. Als mensen dat doen ontnemen zij zichzelf de kans om achter hun eigen waarheid te komen..

In dit opzicht kun je mensen in twee groepen verdelen. De ene groep houdt dogmatisch vast aan een geloofsleer, zonder er veel over na te denken of zijn gevoelens erover te onderzoeken. Zij zullen nooit weten wat het betekent waarheid als een diep, persoonlijk inzicht te ervaren. De andere groep is die welke ik hierboven beschreef. In jullie tijd horen veel mensen bij die groep, vooral veel intellectuelen. Zij beweren dat hun standpunten bijzonder onbevooroordeeld zijn, dat zij zichzelf ‘bevrijd’ hebben. Maar voor hen is de onveranderlijke, eeuwig bewegende, absolute, goddelijke waarheid identiek met menselijke dogmatiek en zo raken zij de basis kwijt. Beide groepen vertegenwoordigen uitersten, beide zijn bezijden de waarheid, beide missen de essentie. De tweede groep is even ver weg van de waarheid als de eerste, zo niet verder. Met al hun oppervlakkige intellectuele kennis zijn zij eigenlijk de zoekers. Maar ze kunnen alleen iets vinden als ze eerst in zichzelf kijken, misschien door de deur naar hun onbewuste te openen.

Wat is ‘religie’? Er bestaat hierover veel misverstand en je vertelt jezelf en anderen vaak dat je niet ‘religieus’ bent. Je gaat van de verkeerde veronderstelling uit dat religieus zijn betekent, dat je je bij een of andere sekte aansluit en blindelings een serie dogma’s accepteert. Religie betekent: ‘je weer met God verbinden’, en iedereen wil dit, of je dat nu bewust bent of niet. Het onvervulde verlangen van de mens is in feite niets anders dan de wens om naar God terug te keren, dat wil zeggen, naar ‘religie’. Hoe meer iemand zich van deze wens bewust is, hoe vrediger en harmonischer zijn zielsstromingen zullen gaan. Hij kan zelfs zijn weg naar God terug vinden via

een sektarische gemeenschap, mits de instructies die hij daar ontvangt zijn zielskracht activeren en de deur openen voor zelfonderzoek en daarmee voor hoger bewustzijn. Dit is de essentie van religie, die mensen ook kunnen ontdekken door zich bij een religieuze groepering aan te sluiten. De kleinere dwalingen of afwijkingen zijn dan niet van belang. Ze zijn dan slechts details. Die worden alleen belangrijk wanneer ze direct of indirect het groeiproces van het individu verstoren. Dat hangt sterk af van de persoon in kwestie.

Voor anderen leidt de weg terug naar God echter niet via een religieuze sekte; zij hebben een andere weg te gaan. Maar welke weg het ook is, de mens heeft hulp van buitenaf nodig. Deze hulp van buiten vormt het materiaal waarmee hij zijn eigen huis moet bouwen. Maar religie of 'herverbinding met God' is essentieel voor iedereen. En God is absoluut, God is waarheid en daarom is de waarheid, die boven menselijke dwalingen uitgaat, ook absoluut. Ieder zal zoveel van de waarheid ontvangen als hij kan begrijpen en zich eigen kan maken, overeenkomstig zijn ontwikkeling. Er zijn veel mensen aan wie meer gegeven zou kunnen worden dan wat zij ontvangen, maar zij willen het niet. Zij zijn te passief of voldoen om andere redenen niet aan de voorwaarden. Maar voor hem die echt aanklopt, wordt de deur geopend."

VRAAG: U hebt met ons op een eerder moment gesproken over geluk geven aan anderen. Dit betekent ook iets aan een ander geven. Als ik iemand bijvoorbeeld gelukkig kan maken met een kleine gift, maar ik kan deze maar aan een persoon geven, aan wie moet ik het dan geven? Aan een vreemde of aan iemand van wie ik houd, of aan een verwante?

“Als je denkt aan iets materieels, dat je maar aan een persoon kunt geven, moet je er rustig over nadenken wie dit het meeste nodig kan hebben, waar het het meest goed zou doen. Als je je gevoelens van liefde volgt, zou je het vast en zeker aan diegene geven van wie je het meeste houdt. Zo'n keus kan gemakkelijk te egoïstisch zijn. Maar als je het uit een schuldgevoel geeft, zou je er misschien voor kiezen het aan iemand te geven die je totaal niet ligt. Dat moet je per geval bekijken. Er is geen pasklaar antwoord op. God omringt je met Zijn spirituele helpers die je in al je problemen steun geven. Wanneer jullie je echt bevrijd hebben van een dwingende egowil en van allerlei misvormingen, merk je dat je zelfs in de kleinste dingen geïnspireerd en geleid wordt. Soms klopt je antwoord met wat je emoties verlangen; toch heb je ook in dat geval niet blindelings je gevoel gevolgd, maar Gods wil begrepen door jezelf eerlijk te onderzoeken. Een andere keer is het antwoord weer in tegenspraak met wat je emoties zouden willen horen.

Wat ik eigenlijk bedoelde toen ik het had over geluk geven, was niet zozeer het geven van materiële zaken. Dat geven is niet zo belangrijk. Natuurlijk, als iemand heel veel bezit en nooit iets weggeeft, is dat fout. Of het kan zijn dat iemand heel gierig is; voor hem is dit materiële geven nuttig om zijn tekortkoming te overwinnen. Toch zijn mensen in het algemeen meer bereid iets materiëls te geven in de hoop dat ze dan geen spiritueel offer hoeven brengen om zich te bevrijden. Ik bedoel met geluk geven het volgende: wanneer je naar geluk en liefde verlangt, laat dan al je gedachten ernaar uitgaan hoe je dat wat je bezit of verlangt kunt doorgeven, hoe je alles waar je naar verlangt kunt zien als iets wat je aan anderen door moet geven. Wanneer je eenmaal die intentie hebt, zullen de hemelse geesten je helpen en je de weg wijzen. Onderzoek jezelf, hoe graag je geluk, harmonie, licht, liefde, vrijheid enzovoorts wilt. Zie dan dat je tot op heden deze dingen alleen voor jezelf wilde, omdat jij gelukkig wilde zijn. Emotioneel beschouw je jezelf tot nu toe als nummer één, de belangrijkste. Dat kun je nu misschien wijzigen.

Natuurlijk kun je niet besluiten om *niet* gelukkig te willen zijn, maar je kunt je gevoel trainen niet zoveel belang aan jezelf te hechten. Het hele gebeuren van de schepping is erop gericht het verlossingsplan te vervullen; alle wezens moeten de weg terug vinden naar geluk en naar God. Ieder die het eigen geluk aanwendt voor het verlossingsplan, handelt in overeenstemming met de wet en wordt een schakel in de keten, in plaats van een doel in zichzelf te zijn. Zelden ziet een mens duidelijk hoe zo'n transmissie plaats kan vinden, maar door er voor open te staan en het echt te willen, vindt hij er zeker zijn eigen manier voor. Dan wordt hij naar bepaalde taken geleid. Iemand kan gevraagd worden wat tijd beschikbaar te stellen. Er zijn zoveel mensen die tijd over hebben, zodat zij ervan kunnen geven - niet zoals zij dat willen maar zoals God het wil. En dat geeft veel meer voldoening. Daarom moet de mens zich open stellen voor Gods wil.

Voor velen is het eerste offer zichzelf te helen, zodat zij als vrije en spiritueel gezonde mensen in staat zijn om echt te geven en echt een schakel in de keten te worden. Dit helen van jezelf kost in het begin veel moeite: het overwinnen van weerstand om eerlijk naar jezelf te kijken, jezelf te openen en bepaalde fouten op te geven. Als je het niet alleen voor jezelf doet, is zelfs een gelukkiger mens worden een middel om anderen gelukkiger te maken. Als je dat echt wilt, geeft de geestenwereld je alle mogelijke hulp om de moeilijkheden op je pad te overwinnen. Je kunt anderen alleen echt helpen wanneer je zo gezond wordt, dat jouw innerlijke harmonie mensen niet alleen uiterlijk, maar ook op onbewust niveau positief beïnvloedt. Pas wanneer je heel bewust voelt dat je niet meer vanuit je ego reageert, kun je andere mensen blij maken, hen liefde en warmte geven, hen troosten wanneer ze

ongelukkig zijn en hen spiritueel helpen om de juiste weg te vinden.

De mens moet eerst de wonden in zijn eigen ziel helen en de korst verwijderen waarmee hij zich afzondert voor zijn pijn. Pas dan kan hij een echte steun voor anderen zijn. Door dit werk van zelfheling te doen, vindt hij zijn eigen bestemming en komt hij in harmonie met de spirituele wetten. Zelfs voordat hij helemaal geheel is, staan er bepaalde wegen voor hem open waardoor hij nuttig en actief deel kan nemen aan het verlossingsplan. Wat jouw taak is kun je aan God over laten. Het is een taak die het meeste aansluit bij je vermogens en bij wat jou het gelukkigst maakt. Dan word je een lichtend voorbeeld voor anderen. Jouw taak kan alleen vervuld worden, als je het niet doet om indruk op anderen te maken, maar omdat je je er innerlijk diepgaand toe verbonden hebt om jezelf te zuiveren, om anderen lief te hebben, te begrijpen en te helpen. Iemand die deze hogere emoties in zichzelf kan opwekken en cultiveren, zal werkelijk tot leven komen en kan een diep intiem contact met Gods geestenwereld genieten. Hij wordt nooit verlaten, nooit verbitterd. Hij zal in overvloed leven en zijn rijkdommen kunnen hem niet worden afgenomen.

Laat je helemaal door God leiden; open jezelf alleen voor Zijn wil, zodat jou de weg stap voor stap gewezen kan worden. God is een gulle gever, lieve vrienden. Dat zul je beseffen wanneer je ervaart dat alles wat door Hem tot je komt veel mooier is dan jij je voor kunt stellen. Het gaat niet om het geven van iets materieels; dat zou veel gemakkelijker zijn. *Je moet jezelf aan God geven.* En dan weet je hoe je jezelf op de juiste manier kunt geven aan iedereen met wie je in contact komt. Maar voordat je jezelf kunt geven, moet je jezelf vinden, omdat je niet iets kunt geven wat je niet hebt. Maar weinig mensen bezitten zichzelf echt omdat zij zichzelf niet goed genoeg kennen. In die toestand zitten zij min of meer aan zichzelf vast. Zulke mensen hebben geen basis. Jullie mensen zijn bijna allemaal nog slaaf van je fouten en negatieve gevoelens. Alleen door jezelf te accepteren zoals je bent, kun je de gevoelens en fouten transformeren die je nu nog niet wilt zien.

Zo begint verlichting en zuivering. Hoe vrij je uiterlijk ook mag zijn, je bent een slaaf zolang je verlegen terugdeinst voor ieder innerlijke onvolmaaktheid en uiterlijke smet. Als slaaf kun je jezelf niet bezitten en daarom kun je je niet echt aan God en anderen geven. Daarom maken jullie je erg afhankelijk van uiterlijke factoren en kunnen jullie je niet in harmonie voelen. Diepe innerlijke harmonie kan alleen gecreëerd worden, wanneer je niet langer afhankelijk bent van dingen, die jouw macht om ze te veranderen te boven gaan. Iemand die dit prachtige pad gekozen heeft, het pad van licht, hoeft niet meer 'iets' te geven. Hij kan zichzelf helemaal geven, niet alleen aan een geliefde, maar ook daar waar God hem geplaatst heeft. Hij kan zichzelf met

hart en ziel, met zijn hele wezen geven.”

*Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1977
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force Phoenicia (N.Y.) onder de
titel: 'Happiness for yourself versus Happiness as a Link in the Chain of Life'
ã 2002 Stichting Gemeenschap Het Pad*